

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 143/07
04.04.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника, Биљане Драгојевић, Власте Јовановић, Јелене Боровац и мр Љубице Јеремић, чланова, у спору тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужених "ББ", чији је пуномоћник адвокат БА и ПП "ВВ", по тужби ради утврђења својине и противтужби ради раскида, односно ништавости уговора и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца "ББ", изјављеној против решења Окружног суда у Нишу Гж.бр.2725/06 од 30.08.2006. године и пресуде Општинског суда у Нишу П.бр.1283/03 од 19.09.2005. године, у седници одржаној 04.04.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог - противтужиоца "ББ", изјављена против решења Окружног суда у Нишу Гж.бр.2725/06 од 30.08.2006. године и пресуде Општинског суда у Нишу П.бр.1283/03 од 19.09.2005. године у ставу шестом, седмом и осмом изреке.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Нишу П.бр.1283/2003 од 19.09.2005. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев да се према туженом "ББ" утврди да је тужилац по основу купопродаје власник стана ближе описаног у изреци, са обавезом туженог да му изда одговарајућу исправу за укњижбу тог права. Решењем садржаним у ставу другом изреке, повучена је тужба према туженом ПП "ВВ". Ставом трећим изреке исте пресуде, усвојен је противтужбени захтев туженог "ББ" да је утврђено да је раскинут уговор о финансирању изградње стамбеног простора бр.1033 од 01.04.1997. године закључен између тужиоца и овог туженог, а у ставу четвртном изреке обавезан је тужилац да описани стан преда туженом испражњен од лица и ствари. Решењем у ставу петом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 30.000,00 динара. Одлукама садржаним у ставу шестом, седмом и осмом изреке наведене пресуде одбијен је противтужбени захтев туженог "ББ" за утврђење да је ништав уговор о преузимању дуга бр.1032 од 01.04.1997. године, закључен између странака и "ГГ", те да овај уговор има дејство уговора о приступању дугу, као и да се обавезе тужилац да туженом "ББ" исплати на име купопродајне цене за стан описан у ставу првом изреке износ од 190.494,00 динара са законском затезном каматом од 18.10.1997. године па до исплате.

Решењем Окружног суда у Нишу Гж.2725/06 од 30.08.2006. године укинута је наведена пресуда Општинског суда у ставу првом, трећем, четвртном и петом изреке, а предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Тужени "ББ" је благовремено изјавио ревизију против решења Окружног суда у Нишу Гж.2725/06 од 30.08.2006. године, као и против става шестог, седмог и осмог изреке пресуде Општинског суда у Нишу П.1283/03 од 19.09.2005. године, због битних повреда одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредаба чл.401. став 2. тач.5. у вези чл.394. став 1., чл.412. и чл.491. став 1. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04), па је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужени "ББ" је у овом спору по тужби за утврђење својине на стану истакао противтужбени захтев за раскид уговора о финансирању изградње стамбеног простора закљученог између странака 01.04.1997. године и за предају испражњеног стана који је предмет спора. Поред овог главног захтева, поставио је још два евентуална противтужбена захтева (чл.191. став 2. ЗПП) и то захтев за утврђење ништавости наведеног уговора и предају стана и као следећи, захтев за утврђење да исти уговор има дејство уговора о приступању дугу и за исплату преосталог дела купопродајне цене. Одлучујући о захтевима странака првостепени суд је пресудом од 19.09.2005. године одбио тужбени захтев (став први изреке) и усвојио главни противтужбени захтев и тужиоца обавезао на трошкове (став 3., 4. и 5. изреке). Истовремено су првостепеном пресудом у ставу шестом, седмом и осмом изреке одбијена и следећа два евентуална противтужбена захтева (иако главни противтужбени захтев није одбијен). Против наведене пресуде жалбу је изјавио само тужилац а не и тужени. У другостепеном поступку по тужиочевој жалби је донето решење у укидању наведене пресуде у односу на одлуку о одбијању тужбеног и усвајању главног противтужбеног захтева, те о трошковима поступка, у ставовима првом, трећем, четвртном и петом изреке, и предмет је у том делу враћен на поновно суђење.

Тужени ревизијом побија другостепено решење којим је делимично укинута првостепена пресуда по тужиочевој жалби, као и део првостепене пресуде о одбијању његових евентуалних противтужбених захтева, који је постао правноснажан без жалбе.

Ревизија туженог није дозвољена јер је изјављена против одлука против којих се по закону не може поднети.

Ревизија представља ванредни правни лек који се према одредби чл.394. став 1. ЗПП може изјавити против правноснажне пресуде донесене у другом степену. Правноснажна је пресуда којом је одлучено о захтеву тужбе или противтужбе, ако се не може побијати жалбом (чл.346. став 1. ЗПП). Правноснажна пресуда донесена у другом степену је она другостепена пресуда којом је жалба одбијена и потврђена првостепена пресуда (чл.375. ЗПП) или другостепена пресуда којом је преиначена првостепена пресуда (чл.380. ЗПП).

То значи да ревизију може користити она странка која је претходно против првостепене пресуде безуспешно употребила жалбу, која је другостепеном пресудом одбијена, или на чију штету је по жалби противне странке другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда. Странка која против првостепене пресуде о одбијању њеног захтева (тужбе или противтужбе) није изјавила жалбу, због чега је пресуда у том делу постала правноснажна, нема право на ревизију.

Предмет побијања ревизијом не може бити правноснажна пресуда донесена у првом степену, против које странка није изјавила жалбу, као ни другостепено решење о укидању првостепене пресуде по жалби противне странке. Ревизија туженог изјављена против правноснажне првостепене пресуде у делу којим су одбијени његови евентуални противтужбени захтеви, коју није побијао жалбом, није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може поднети, у смислу чл.401. став 2. тач.5. у вези чл.394. став 1. ЗПП. Из истих законских разлога није дозвољена ревизија туженог ни у делу којим побија другостепено решење о укидању првостепене пресуде по тужиочевој жалби. У овом делу, нема правноснажне другостепене пресуде која се може побијати ревизијом, јер спор није окончан, већ је побијаним другостепеним решењем враћен првостепеном суду на поновно суђење.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе чл.404. ЗПП, одлучио као у изреци овог решења.

Председник већа-судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг